

РЕШЕНИЕ

№ 6488

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7339** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административният съд С.-град е сезиран с жалба от "К. Т. С. И. 1" Д. със седалище в [населено място] и [фирма] със седалище в [населено място] срещу заповед №РД-14-1925/ 23.06.2021 г. на директора на РД "Автомобилна администрация", [населено място], с която в т. 1 е приложена принудителна административна мярка "временно спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на специален автомобил Д. ЛФ 220ФА, рег. [рег.номер на МПС] от категория 3, собственост на "К. Т. С. И. 1" Д. до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца" на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, б"а" и т. 4, б"б" от Закона за автомобилните превози; в т. 2 - "временно отнемане на свидетелството за управление на Л. И. - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година", на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4, б"б" от същия закон. Жалбоподателят оспорва издадената заповед за прилагане на ПАМ, като неправилна, незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Иска се съдът да отмени оспорената заповед, като посочва, че не е осъществявал обществен превоз на товари, причесното МПС е със специално предназначение – за сметосъбиране и по предназначение не може да бъде за превоз на товари – не е конструирано и оборудвано за превоз на товари. Не ангажира доказателства. Претендира разноски.

Ответникът – Директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С. не взема отношение.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства счита за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване е заповед за налагане на принудителна административна мярка №РД-14-1925/ 23.06.2021 г. на директора на РД "Автомобилна администрация", [населено място], с която в т. 1 е приложена принудителна административна мярка "временно спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на специален автомобил Д. ЛФ 220ФА, рег. [рег.номер на МПС] от категория N3, собственост на "К. Т. С. И. 1" Д. до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца" на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, б"а" и т. 4, б"б" от Закона за автомобилните превози; в т. 2 - "временно отнемане на свидетелството за управление на Л. И. - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година", на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4, б"б" от същия закон.

В обстоятелствената част на заповедта е прието, че на 22.06.2021 г. в хода на извършена проверка от инспектор в РД "АА" – С. собственост се извършвал обществен превоз на товари (битови отпадъци). При проверката водачът на МПС не представил, удостоверението за обществен превоз на товари на територията на РБългария, заверено копие или лиценз на Общността. След справка в информационната система на ИА "АА" допълнително било установено, че управляваният автомобил не е вписан в регистъра на Общността за извършване на обществен международен превоз на товари и/или в удостоверение за обществен превоз на товари на територията на Република България. управляваният автомобил не е вписан в регистъра на Общността за извършване на обществен международен превоз на товари и/или в удостоверение за обществен превоз на товари на територията на Република България. 3. това нарушение било издадено НП без да се сочи, кой е наказваното лице. По делото е представен АУАН № 288155/22.06.2021 г. съставен от старши инспектор РД "АА"С.. АУАН бил връчен незабавно на жалбоподателя, който го подписал и е вписал нямам възражение.

В резултат на служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява най-напред неговата валидност. Това се налага, поради служебното начало в административния процес, съгласно принципа за това, възведен с нормата на чл. 9 от АПК. Разпоредбата на чл. 146 от АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които, ако са налице във всяка конкретна хипотеза, водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. При преценка валидността и законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК не се ограничава само с обсъждането на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. така вменената на съда от закона служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Заповедта е връчена на 05.07.2021 г. на водачът на МПС, не се представят доказателства да е връчена на

представител на собственика на МПС, поради което жалбата е в срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл. 107, ал. 1 от ЗАвтП принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а от ЗАвтП се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. Със заповед № РД 01-43 от 23.01.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", в т. I. 4 от посочената заповед упълномощено длъжностно лице е Директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С.. В този смисъл процесната заповед се явява издадена от материално и териториално компетентен орган в рамките на неговите правомощия.

С оглед съдържанието на акта съдът счита, че е спазена установената от закона форма - чл. 107, ал. 1 от ЗАвтП и чл. 59, ал. 2 от АПК. Заповедта е мотивирана - съдържа фактически и правни основания за нейното издаване- наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начина и срока на изпълнение на ПАМ, срокът и реда за обжалване и подпис на физическото лице, персонализиращо административния орган. Фактичката обстановка е описана освен чрез възпроизвеждане на част от обстоятелствената част от акта за нарушение.

Заповедта е издадено при спазване на процесуалните правила, като не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът взе предвид следното:

По смисъла на чл. 106а, ал. 1 от ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения по този закон се прилагат изрично предвидените в него ПАМ, поради което те са от вида на преустановяващите. Съгласно чл. 106а, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП, ПАМ се изразява във " временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението на водач и по чл. 106а, ал. 1, т. 4 от ЗАвтП отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността.

При настоящата законова регламентация необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката е установяване извършването на обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство без удостоверение за обществен превоз на товари.

По делото не се доказва от страна на ответника обстоятелството, че процесното МПС не притежава лиценз за извършване на превоз на товари на територията на Република България, лиценз на Общността за извършване на обществен превоз на товари. Ответник не представя доказателства за това, как е установил, че за МПС не е

издадено удостоверение за обществен превоз на товари, както и че това МПС не е включено в лиценз за извършване на превоз на товари в страната или към лиценз на общността.

Налице е обаче несъответствие на акта с целта на закона, което е достатъчно основание за неговата отмяна. Правният резултат, който законът цели с прилагането на принудителните административни мерки по чл. 106а, ал. 1 ЗАвтП, е преустановяване на административни нарушения, извършвани при превоз на пътници и товари. В случая като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. "а" и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. "б" ЗАвтП в редакцията им от ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г. Съгласно първата разпоредба за преустановяване на административните нарушения се прилага следната принудителна административна мярка: временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, с което се извършва превоз на пътници или товари, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността. Съгласно втората разпоредба отново за преустановяване на административните нарушения се прилага следната принудителна административна мярка: временно отнемане на СУМПС на водач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността – до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година.

Отстраняване на твърдяното от административния орган нарушение би трябвало да означава извършване на правни действия по лицензиране на превозвача. В хипотеза на преустановен превоз на товари обаче, без намерение на лицето, извършило превоза, да извършва впоследствие дейност по превоз на товари по занятие, осъществяването на факта по лицензиране на практика се оказва нежелан и непостижим, т. е. събитие, което никога няма да настъпи. При това положение макар и в заповедта да е предвидено, че мярката се прилага до отстраняване на нарушението, продължителността ѝ фактически се свежда до максималния срок от 12 месеца, с което е нарушен принципът на съразмерност и по-конкретно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 АПК, която предвижда, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Наложените със заповедта принудителни административни мерки са до отстраняване на нарушението, но за не повече от дванадесет месеца, респективно една година. На практика при определяне на срока на мерките органът буквално е пренесъл текста на нормите в съдържанието на административния си акт, но от това не може да се направи обосновано заключение, че е мотивирал тяхната продължителност. Безспорно е, че една от целите на закона е да се осигури безопасност на автомобилните превози, но това трябва да става със законосъобразни средства (в този смисъл Решение № 7663 от 25.06.2021 г. по адм. дело № 5911/2021 г., VII отделение на ВАС, Решение № 6454 от 28.05.2021 г. по адм. дело № 13522/2020 г., VII отделение на ВАС, Решение № 7662 от 25.06.2021 г. по адм. дело № 4579/2021 г., VII отделение на ВАС).

Жалбоподателят прави оплакване, че процесното МПС не е предназначено за превоз на товари. Това се споделя от настоящия съдебен състав. "Превоз на товари" е превоз

на товари с моторно превозно средство, осъществяван от лице за чужда сметка или срещу възнаграждение с моторни превозни средства, конструирани и оборудвани за превоз на товари, както и празните курсове, направени във връзка с превоза. Процесното МПС е със специално предназначение за превоз на битови отпадъци. Съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗУО "отпадък" е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи. Според § 1, т. 41 от ДР на ЗУО "събиране" е натрупването на отпадъци, включително предварителното сортиране и предварителното съхраняване на отпадъци, с цел транспортирането им до съоръжение за третиране на отпадъци, а съгласно § 1, т. 43 от ДР на ЗУО "транспортиране" е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност. В случая МПС е предназначено за транспортиране на отпадъци, след като е извършено сметосъбирането. Спецификата на превозваните отпадъци изключва това да е обществен превоз на товари – превозва се със специални превозни средства, които следва да отговарят на изискванията по ЗУО. Според съда, в случая не е следвало изобщо да се образува административно производство по реда на чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвТП, което се приема като основание за незаконосъобразност на заповедта за прилагане на ПАМ. Като косвено доказателство за неправилно издадена заповед за прилагане на ПАМ, съдът приема и представеното със жалбата писмо отговор на запитване от страна на управител на консорциум Т. С. И. Д. ат изпълнителен директор на ИА АА № 14-00-9977/17.08.2011 г. Причина за това е, липсата на доказване от страна на ответник, че МПС по отношение на което е свалена предна рег. табела не е с установена товароносимост и обща маса.

В частта на жалбата, с която се оспорва т. 2 от обжалваната заповед, съдът я оставя без разглеждане. Адресат на заповедта в тази част е водача на МПС. Д. не е пряко засегнато от заповедта в тази част, санкционните последици са пряко за физическото лице, което и да е работник в дружеството имасамостоятелн права за оспорване.

Съгласно чл. 26, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), приложим субсидиарно предвид чл. 144 АПК, никой не може да защитава от свое име чужди права пред съд, освен в предвидените от закон случаи, каквато законова регламентация в случая не е налице.

Предвид изводите на съда, основателно е искането за присъждане на разноски, каквито са доказани в размер на 50 лева, платена държавна такса.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на К. Т. С. И. 1 Д. и Н. чистота Е. срещу заповед заповед №РД-14-1925/ 23.06.2021 г. на директора на РД "Автомобилна администрация", [населено място] в т. 2 - "временно отнемане на свидетелството за управление на Л. И. - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година", на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4, б"б" от Закона за автомобилните превози и ПРЕКРАТЯВА производството в тази част.

ОТМЕНЯ по жалба на К. Т. С. И. 1 Д. и Н. чистота Е. срещу заповед заповед №РД-14-1925/ 23.06.2021 г. на директора на РД "Автомобилна администрация", [населено място] по т. 1 е приложена принудителна административна мярка "временно спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на специален автомобил Д. ЛФ 220ФА, рег. [рег.номер на МПС] от

категория N3, собственост на "К. Т. С. И. 1" Д. до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца" на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, б"а" и т. 4, б"б" от Закона за автомобилните превози.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция Автомобилна администрация да заплати на К. Т. С. И. 1 Д. и Н. чистота Е. сумата 50 лева разноски.

Решението в прекратителната част, с характер на определение може да се обжалва в 7 дневен срок, а в останалата част в 14 дневен срок от съобщението пред ВАС.

Съдия